

A LA GRANVIA — EL MENJADOR DEL OBRER

(Dib. de Franc. Sardà)

Tocan las dotze y l'home deixa l'eyna;
las mans se frega y la calsobra espolsa 's;
allá, á plé sol, en el pedrés sentada
l'esposa espera.

Trau del cistell l'ampre tupí que fuma,
en el plat tomba l'escudella groga,
llesca 'l pa blanch y dels honrats esposos
comensa l'ápat.

Apat humil, ápat de pau, idili
que 'l sol de hivern tebiejador llumena,
¡cóm van tornantse colorits y rojos
els rostres pàlits!

Escalfa 'l sol y escalfa 'l brou y 's miran
contents, felissos, els novells esposos...
¡quan vingui 'l temps de fè 'l dinar á l'ombra
ja serán pares!

FERRAN AGULLO Y VIDAL